

רגע חושבים

מתי נדאי להטיח

עוד ביצה

מה אומר רבובי, כל העסק הזה של "נוי-מתי-הילד-הבא?" יוצא לי כבר בלחץ עין מכל הנחיריים. אנשים לא יכור לים לראות בן-אדם שמח מחייו, מבלי להזכיר לו מיד את החובות. מה זאת אומרת! הכל כה ברור ומובן! חובה אלמנ"ט טרית, ברורה מבחינה לאומית, שכונתית, ממשפחתית, זה להטיל מיד ודחוף עוד ביצה — אחות או אח לדנה. שנה וחצי של מה שנדמה לאנשים שירה וריקודים, זה מספיק. באסטה! צריך להתחיל לעבוד.

כל הגישה שלי לעסק, מסתכמת בסיפור הבא:

זה קרה באחד מבתי-הספר בארץ. המורה לימדה את תלמידיה מה משמעותו של הפסוק האלמותי, "ואהבת לרעך כמוך". בכדי לוודא את עומק ההבנה של הקטנים, היא שאלה את הצופים איזה פסוק למשל מתייחס ליחסים שבין אחים במשפחה. אחד, קטנצ'יק מהסוף, הצביע בפראות. "אני יודע!!!!" הוא צעק. "זה לא תרצה!!!"

אני תמיד אומרת, שאני לא אעולל את "זה" לדנה, למרות שמה שאני הולכת לא לעולל כאן, זה את "זה" לעצמי, בעבור ילדותי שלי, הכל כך לא רלוונטית כבר.

יש לי אח, אחויה מותק. בחור מקסים, מוכשר, עם ראש טוב שיגעון. הוא אדם חיובי בתכלית. ככל שהדברים נוגעים אל שיפוט שלי, וכך גם אני. ובכל זאת, ובכל זאת, לפלא הוא בעיני איך הגענו שנינו גם יחד, שלמים ובריאים אל חופי הברגות, מבלי לרצות אחד את השני נפש. זה אידיאלי, אני יודעת, אבל עד היום, כשאנחנו כבר חמורים גדולים ובעלי משר פחות, יש לנו סימפוניות לא גמורות, וחשך בנות איומים, ללא פשר, לגמור. הוא נחת לי לחיים כשהייתי בת שנה וחצי, ומאז, ידי בגרוגרתו וידו בגרוגרת. לנתק קשרים, אף לא עולה בדעתנו. מה פיתאום? כשלא עולים על פני השטח חשבונות עתיקים, שעדיין נוספים דם, אנחנו מסתדרים מצויין.

טוב, כל אדם זה ראש אחר ופרשת חיים שונה. במסיגרת מדיניות ה"כבד את נפש הילדך, ואל, תבלע" אותה", באמת שזה

מה חדש בקלושמרל

מאריך חיי צמחים,

ברק שמימי

אם יש לכם איזה בייבי ירוק, שאתם נוהגים לשבת עליו ולמרק לו את העלים עם חלב, כדי שיבריקו, אם אתם רוצים לעשות זאת בקיצור, בלי שאחרי שבוע תצטרכו לשבת על הבייבי דגן ולמרק לו את עליו מחדש, והפעם מהגבינה המייר בשת שנוצרה עליו מהעצה הטובה של החלב, הרי שיש כבר תכשיר הצלה. לשוק יצא תכשיר חדש מלא כישרונות. קוראים לו Plant Gard, והוא אכן יעיל. הוא אידיאלי לבעלי צמחים, עציצים, גינותיו וצימחיות, ועוזר לקבל תוצאה מקסימלית מכל צמח, בלי הרבה טיפולים שוטפים.

זהו חומר על בסיס אנטי טרנספירנטי, והוא מגן על כל סוגי הצמחים מפני פגיעת מזיקים ומחלות, מפני רעלים ומפני קרה וצריבת חום. הוא נותן המון הבטחות התכשיר הזה, אבל לא להגזים באמון. לתנור לא הייתי מכניסה את הצמח, וגם לא מזנוחה אותו. כיוון שיש מי שכביכול

רוצים ילדי שמנת? שיטות איך לא לטעות

אחר של זרימה, ולא תמיד בערוץ מיועד.

כל טוב גם לכל אלה הסבורים, שילדים אחים, מוטב שיגדלו ביחד, כי כך הם מעסיקים את עצמם אחד עם השני. הורים הדוגלים בעיקרון "ישחקו הר נערים" הזה, ולא יוצאים מגידרם ומתאמי צים כיפליים להעשיר את נפשם של שני ילדיהם גם יחד, מפקירים בעצם את הי ילדים לגדול בעוובה מנטאלית. במקום שישאבו מחכמים מהם, במקום שיעשירו עולמם, הם שואבים את מוח שאין להם לתת ולקבל אחד מהשני.

אני מאמינה בכל הלב, שבשנים הראשור נות, הכה קובעות לאישיות הילד, מגיע לו המכסימום שרק אפשר לתת לו, מהכל. כשיש שני ילדים צפוף, האהבה אולי מוכפלת, אבל הזמן בהחלט מתחלק, ואהבה בגיל הזה היא פונקציה של זמן. עם כל מה שכרוך בזה, וכל המשתמע, אתה לא יכול לאהוב ילד בעל-פה, בהכרחות של מילים. אתה לא מראה לו את זה, אתה לא עושה לו את זה, לגבינו זה איננו. האינסטינקטים הבריאים ידחפו אותו אמנם לחפש בחוץ את מקורות המחיה הנפשיים שהוא אינו מוצא בבית. יתכן אפילו שהוא ימצא אותם, בכיף. אבל יתכן שלא. אתם לוקחים צ'אנס? מול טוב לממהרים, המון ברכות וכוונ לאלה שכבר יש. אני, כל זמן שיש לי עוד קצת אפשרות לבחור, אבחר להתאפק. צ'או צ'או.

את החומר למרסס רגיל רוסס. לקבלת ברק עלה חזק יותר, רסט הצמח שנית, לאחר שהריסוס הראשון התייבש.

יכול להיות שזה עסק עולמי. מבריא את הצמח, עושה לו שמח וכל הבטיח. אני, הנטארישית שיטחית שכמותי, מתלהבת מכל הסיפור מעניין ההברקה בלבד. יש לי חולשה לברק, ואין לכם מושג איזה יאוש זה לצחצח עליהם. אין לכם.

יופי

לכלוא את השמש

בתוך השיערות

איך כולאים את השמש בתוך השערות? עם צבע שערות, כמובן. עם צבע שערות. אבל איזה! איזה פטנט ארט-אדיר-וממזר מבצעים כדי להשיג את האפקט. עכשיו, אחרי שהעסק יפורסם, כי המצאות שלי אינן סודות, אולי אצליה להשיג ביתר קלות את מרכיבי העסק, שיוורמו יותר חופשי לשוק, בגלל דרישה, אמן סלע.

ובכן יקירתי, רוצה שיער שייראה פלטי טי, בעל "גוף", דינמי וקפיצי כזה למראה, ולא שפוף כמו תמונה בשחור-לבן? רוצה שיער שייראה בגוון רגיל שבחרת (אולי בטון אחד בלבד יותר בהיר, בעצם), ש ברגע בו יפול עליו האור, הוא יוצת באחת בזוהר שמימי של זהב, באשד של שמש, שאלפי זהריות אור מרצדות בו? רוצה? כך חשדתי. רוצה שכולם ישאלו אותך איך עשית את זה? או עשי את זה: אך לפני כן אזהרה. לגבי כל הצבעים זה יוצא יופי יופי. חוץ מאשר בגוונים השחורים. קחי בחשבון שכל היופי מתקבל

אם לא הטבע אז הצבע
אבל בחוכמה

כשבועיים אחרי הצביעה הפטנטית הזו, כשהצבע דוהה מעט, והזהב החבוי מתבטא הרבה יותר חופשי. כמו כן לא להעז לעשות את העסק הזה על שיער הצבוע בחינה, כי זה לא יוצא. כמו כן, קחי בחשבון שהגוון הסופי המתקבל יהיה בהיר בטון אחד מזה שאת רגילה ומצפה. אז ככה.

קני ראשית כל שפופרת-צבע גוון זהב של וולטה. קוראים לה Gold Blonde

וזה מיספר 320.

אחר כך קני לך צבע חום אדמוני כל-שהו. אני קונה את זה של אימדיה, הנמכר עם בקבוקון אמולסית מייחמצן 6%. וזה מיספר 5.5. את הצבעים האלה את משיגה בבית-מירקחת, פרפומריה, או מזמינה אותם אצל הובן. כן, שמעתי שאסור לערבב תור צרת של חברות שונות, אבל זה שטויות. כולם עשויים מאותו דרעק. השיער שלי זוהר בתכלית, למרות שלמשהו במישרד הפירסום של החברות היה בהחלט יותר נוח אלמלא היה זה כך, בבחינת יראו וייראו.

הקורא האינסליגנטי התרשם כבר, שמה שהכי חשוב בכל העסק זה גוון הזהב הזה, ועירבובו — תיכף אסביר כיצד — עם צבע בגוון נבחר אחר, הנמכר בשופר פרות כמו מישחה, ולא ב"קייטם" מוכנים